**ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ**

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'
Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς εὔσπλαγχνος, ἀπαθεῖα ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως τὴ τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταιὸν κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξας ὁπλίτην σου, διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε.

Κύριε, σὺ ταὶς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπη τῶν νοουμένων πτερύγων σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἁγνῶς, ἀξίωσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Κύριε, δέξαι σὴς Μητρὸς ἱκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικάμφθητι, σῶσον ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Κύριε, ὅτε σὲ ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο, ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἐν τοῖς Θεοτοκίοις.
Γεωργίου

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ὁ Εἱρμὸς

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτὴ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν».

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας πόνοις καὶ δακρύων καταρροαίς, νοητῶς τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάντα θεασώμεθα.

Ἐν ὕψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφὴ διανοία, Ἀθλοφόρε ἀναδραμῶν, τοῦ ψεύδους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίου δόξης ἔτυχες.

Χρυσορρόας Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς, πλημμυρήσας αἵμασι Σαβίνε, θεογνωσία ἀνθρώπους κατήρδευσας.

Θεοτοκίον

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ, τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον, ταὶς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου».

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοὶ Κύριε, εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος Ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια, τὴ καρτερία σου ἔσεισας, καὶ εἰς βυθόν, βωμοὺς τῶν εἰδώλων, Σαβίνε καταβέβληκας.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι, Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῶ τῶ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἀθλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὁπλῖτα, Χριστομάρτυς ἔνδοξε, Κῆρυξ τῆς θείας Τριάδος, αἴτησαι, τοὶς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὕψους χάριν, δώρησαι, ταὶς σαὶς πρεσβείαις πάσιν εἰρήνην, τοὶς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν μνήμην, τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθω σὲ ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστεία καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστοῦ ὀψόμεθα, καὶ ἀγνῶς τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

'ὥσπερ μάστιγι ἔπληξας, ῥήμασι Σαβίνε ὁμολογίας σου, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Τοὺς τὴ κτίσει λατρεύοντας, ἔπεισας Σαβίνε καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν δλων Θεοῦ, Ὁδηγὸν σὲ Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀγκύρας δεξάμενοι, τῆς σῆς προστασίας μόνη Πανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θεῖον ἀναγόμεθα.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Φώτισον ἡμᾶς, τοὶς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῶ βραχίονί σου τῶ ὑψηλῶ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε».

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταὶς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξίωσον ἀγνῶς κατιδεῖν σε, τῆς Δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ἔχων ἐν ψυχῇ ὥσπερ λύχνον φαεινότατον, τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν, πρὸς τοῦτον Μάρτυς, ὡδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Ἔκτεινας Σοφέ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἁπάντων Ποιητὴν δοξάζων Κύριον.

Θεοτοκίον

Ῥώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἁγνή, κατὰ πολέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ὠδὴ ς' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἱλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ τοὶς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρὰ καρδία σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὁρατήν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐραστὴς ἐδείχθης, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβίνε βίου κατέλιπες, εἰς ὅρμον δὲ τῆς Χριστοῦ κατήντησας πίστεως, δι' ἧς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς θεία, ταμεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοὴ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἄχραντε, ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωή.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι

· Ῥεῖθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ,
· Εὐανδρίας ἔλεγχος ἦν τῆς Σαβίνου.
· Τὴ δεκάτη ἕκτη ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβῖνος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχοι

· Δεσμὴ πέδαις εἰς δένδρον, ὦ προσβὰς Πάπα,
· Ζακχαῖος οἷα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ῥουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

· Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν,
· Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάναι.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανὸς ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

· Τὸ πρὸ σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
· Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὁρμῶν πρὸς ξίφος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ ἓν Φοινίκη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

· Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους,
· Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ῥώμης παλαιὰς Ἀλεξανδρίων Πάπας,
- Ἐδὲμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνῖνα τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Σορῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς Ἀνῖνας,
- Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ϛ' Ὁ Εἱρμὸς

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τὴ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ».

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς, ἀφελόντες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἔνθεον τὴ πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ καὶ ἁγνεία κραυγάζοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, τῷ τοῦ σώματος Μάρτυς, κάλλει ἐνέφηνας, φαιδρὸς γὰρ θεωρίαις, ἡδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἔψαλλες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Γενναιότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρεία θράσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομούντων, διήλεγξας Σαβίνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Ἰδεῖν Θεοκυῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν θείαν ἔγερσιν, νηστεία καθαρθέντας, ἀξίωσον τοὺς πίστει, εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, τὰς ψυχὰς νηστεία καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστάκτω, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταὶς νοηταὶς Ἀθλοφόρε, ἀρδευθεὶς ῥοαίς, καρποὺς προσήξας, τοὺς τοῦ Μαρτυρίου, Σαβίνε τῷ Κυρίω.

Οἱ τῶν αἱμάτων σοὶ ποταμοὶ πλημμυροῦντες, ἐπὶ γῆς Σαβίνε ἰαμάτων, νάματα τοὶς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοιμεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ ταὶς σαὶς ἱκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Τὰ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, καθυποτάξωμεν νοϊ καθαρῷ, ἵνα τῷ πάντων Δεσπότῃ συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ ὑποτάξας τυράννους γενναία ψυχή, τῷ Ποιητὴ τῶν ἁπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Ἀπάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σαβίνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σὲ πρέσβευε, τῷ Ποιητὴ τῶν

ἁπάντων καὶ στεφοδότη σου.

Θεοτοκίον

Ὑπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων, καὶ παρρησία καὶ σθένος καὶ καύχημα, καὶ ἀσφ, ἀλὴς ἀπαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὧς σύνηθες, ἡ α' Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.